

Ömer Sevim

- şiirler -

Yayın Tarihi:

16.4.2013

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ömer Sevim (1974)

1974 yılında batman'da doğdu.ilkokulu batmanda okudu
madii imkansızlıklar nedeni ile okuyamadı ama daha sonra
dışardan orta ve lise diplomasını aldı.halen serbest meslek
olarak çalışmaktadır.

(Karanlıktaki ay yüzlü dostum'a)

Gece karanlığını kendime mesken edinmişken
Bir aydoğdu gökyüzünde o zaman
Ve ben
Kanatlanıp şihaplarla yarışıyorum
Seni tanıdığım zaman

Ömer Sevim

...Gülüm...

Saatim yermi üçü gösteriyor
Gözlerim sana akıyor gülüm
Gecenin sessizliğini
Aşkla çarpan kalbim bölüyor gülüm

Gönül perdemi aradım bu gece
Pencereme konarsın diye gülüm
Gel leyl-i mehtap olsun yüreğim
Yıldızlar raks etsin gözlerinde gülüm

Yaktım gönül ateşimi bu gece
Zemheride isitsin yüreğini diye gülüm
Sevdanın yağmurunda bedenim sırılsıklam
İliklerime kadar seni his ediyorum gülüm

Tuttum gizlice ellerini
Kalbim sevdanla alevlendi gülüm
Titredi bedenim şuarsuzca
Yüreğimi verdim sana
Yüreğime aktın gülüm

Ömer Sevim

...ın Yazıldı Gülüm

Bu akşam
Düşlerimdeki rüyasın gülüm
Kurumuş toprağım necef çöllerinde
Bana hayat veren damlasın gülüm

Kaybetmişken ben benliğimi
Beni bana bulduransın gülüm
Durmaya yüz tutmuş zavallı kalbimi
Sevginle yaşama bağlayansın gülüm

Olurda bir gün düşersem çöllere
Bilki aradığım Leyla'sın gülüm
Çıkarsa önüme yol vermez dağlar
Uğruna aşacağım Şirin'sin gülüm

Yüreğim elimde bu akşam
Gözlerim yüreğimdeki resmine akıyor Gül'üm
Kapatmışım gözlerimi sımsıkı
Ruhum ruhuna akıyor Gül'üm

Kondu pencereme bir serçecik sabahın serinliğinde
Daldım gözlerine gözleri seni gördü diye gülüm
Hüznü,derdi,kederi attım kalbimden
Kuşandım sevinci,neşeyi,yaşamı sensin diye Gül'üm

Derki şair Atilla Maraş
"Künyemize... yazıldı
Benimde Yüreğime
... ın yazıldı

Ömer Sevim

Anıtpark

Bir akşam üstüdür
Yalnızım anıtta sigaram yanık
Beynimde hezeyan bin bir düşünce
Gözlerim buğulu yüreğim yanık..

(04-02-2004 Anıtpark/D.bakır)

Ömer Sevim

Annem'e Mektup

Sevgili Anne'ciğim

Bu gün anneler günü. Zamansız ayrılışımızın üçüncü yılı
üç asır gibi gelen üçyıl

sensizlikteki sensiz zaman ne kadar çabuk geçerse geçsin benim için hiçmi hiç önemi yok önemli olan tek şey varki oda gittiğinden beri aklımda,yüreğimde ve kalbimde olmandır her an her zaman benimle olmandır onun için sana çok ama çok teşekkür ediyorum.

Canım Anne'm

Bu gün anneler günü cennetlerin ayakların altında olduğu meleklerden üstün olan kutsal annelerin günü bu gün sarılmayacağım boynuna öpemeyeceğim o cennet kokulu ellerinden benden uzaktasın uzatamayacak ellerine ellerim uğruna bülbülün gazel yaktığı gonca bir gülü onun için bende dertleşmek istedim yazmak istedim içimde birikmiş olan hasret fırtınalarını.

Güzel anne'm

Bu gün anneler günü,gözlerim buğulanıyor Anne'm Annesine gül uzatan çocukları görünce sen yanımda yoksun ya ağlamaklı oluyorum için için ağlıyorum gözyaşlarımla söndürmeye çalışıyorum yüreğimdiki hasret ve özlem yangını. Biliyormusun şu anda sana bir gül uzatıp anneler günün kutlu olsun seni seviyorum anne demek için neler vermezdimki.

Anne'm

Bu gün sana en çok sevdiğin kırmızı güllerle gelmeyi ne kadar çok isterdim bilemezsin. Ama ne yazıkki aramızdaki mesafe öylesine uzak, şartlar öylesine zorki sana gelme isteğimi engelliyor ben buna senin her zaman dediğin gibi kadre kısmet diyorum ve beni sana gelemediğim için bağışlayıp afedeceğine inanıyorum annem.

Annem güzel annem şefkatli annem bu güzel gündede sana en güzel hediyem sensiz geçirdiğim diğer günler gibi en içten dualarım olacaktır.yine sensiz geçirdiğim diğer günler gibi aççağım ellerimi gecenin ve gündüzün hükümrana ondan sana sağlık ve mutluluk dileyeceğim canımın içi.....

Kimbilir güzel annem belki bu mutlu gün sevgiye hasret çeken ihmal edilen terk edilen tüm anneler için bir sevgi ve yakınlığın başlangıcı olur..
Çünkü anneler her zaman afeden ufacık bir çiçek ve birkaç güzel sözcükle sonderece mutlu olabilen fedakar ve asla yerleri doldurulmayacak eşsiz varlıklardır.

Anneciğim

Sana günlerce aylarca hatta yıllarca yazsam yinede seninle paylaşmak istediğim duygu ve düşüncelerimi bitiremem.

SENSİZ SOKAKALAR KARANLIK VE BOMBOŞ
ÇAKAL SESLERİ GELİYOR,BAYKUŞLAR ÖTÜYOR UZAKLARDA
İÇİM TİTRİYOR ANNE'M
SEN YANIMDA YOKSUN
KORKUYORUM

ANNE'ciğim senin şahsından tüm annelerin gününü kutlarken son olarak "SENİ ÇOK

SEVİYOR VE HER GEÇEN GÜN DAHADA ÇOK ÖZLÜYORUM“kutlanan bu anneler
gününde.....

Seni seven hasretle özlemle özleyen oğlun

Ömer Sevim

Anneme

Gece zifiri karanlık yıldızlar kayıp
Çakal ulumaları geliyor
Baykuşlar ötüyor uzaklarda
İstanbul sokakları karanlık
Sarhoş naraları duyuyorum
Sen yoksun yanımda'annem'
Korkuyorum..
(istanbul 10/06/1995)

Ömer Sevim

Arzuhal

Saçlarıma aklar düştü
Olmuşum bir ihtiyar
Ben benle yapayalnızım
Kimse yokki söyleyeyim arzuhal

Ömer Sevim

Aşk Gölünün Nilüferi

Ben aşk gölünün 'NİLÜFER'iyim
Aşkın ahengiyle yakamozlarda raks eden
Gonca iken aşk ile açan gülün
Beste beste nağme yapan bülbülüym

Yoğrulmuşum aşkın sarhoş eden hamuruyla
sallanıyorum akılları başyan alan aşkın salıncağıyla
Mevsimsiz bir alemdeyim şimdi ben aşkın harmanıyla
Bir alev topudur o yüreğimde aşkıyla

Ey yüreğimdeki yangının kibrit çakıcısı
Ey 'NİLÜFER'in yürek sancısı
Senin böyle yüce kılan neydi
Bilmiyorum
Bir çift zifiri kuyuya benzeyen gözlerinmi
Yoksa gökler ötesi bakışlarınmi beni benden alan
Bilmiyorum

Sen benim kalp çarpıntımın sebebisin
Sen sonbahar güneşinin vaz geçilmez sıcaklığısın
Sen karanlığıma yakılan mum
Sen sevda masalı risalesini
İlk ve son satırınsın.....

Ömer Sevim

Aşka Dair

bir varmış sonra yok olmuş bütün izleri
bir duyulmuş ama görülmemiş herkes bildiğini zanneder
bir rüyaymış anlatılmamış büyüsü bozulmasın diye
bir savaşmış adı aşkmış tarihin gölgesinde....

Ömer Sevim

Aşkın Kudreti

Bu akşam
Yıldızlar bir başka cilveli
Dolunay gülücükler saçıyor
Bu akşam
Ben bir başka
Yelken açmışım
Aşkın kudretiyle aşka

Bu akşam
Aşıkların zikrindeyim
Aşk bir deryadır dalmışım
Gözlerinin fısıltısını
Ben yüreğime kazımışım

Bu akşam
Nağmelerle çarpıyor kalbim
Yetimin duası gibi kutsaldır
Aşkın kudretiyle kalbime giren aşk'ın

Bu akşam
yüreğinin sıcaklığıdır yorganım
Bu akşam
Sensin umudum,düşüm,hayalim

Ömer Sevim

Ayparçası

Selam olsun san can
Zifiri karanlığı bölen ayparçasısın
Işığın yansıyınca denize can
Sevdanın heyecanı yakamoz olursun

Sen ayparçasısın fezanın sonsuzluğunda
sana aşiktir yıldızlar hep dönerler etrafında
Kervanlar yol alır senin aydınlığında
Şafak vaktinde çoban yıldızı hüzünlenir sen ayrıldığında

Selam olsun sana can
'o' kutlu mucizenin bir parçasısın
o 'Muhammed' o 'Mustafa' iştret ederken seni
aşkın heybetinden doğan ayparçasısın can

Ömer Sevim

Azrail'im

Ölüm sessizliğine bürünmüş gece
Saatin akrep ve yelkovanıda eşlik etmekte
Tık yok
Zaman durmuş, ben durmuşum
Yatağımdayım
Sanki azrail'i bekliyorum
Yada
Azrail beni beklemekte

Günahlarımın cezasını yaşarken çekiyorum
Titriyor bedenim şuarsuzca
Ruhum çıkmak için boğazıma dayandı
Azrail'i görünce artık irkilmiyorum
Gel artık nerdesin Azrail'im
Gelde
Kurtar beni bu azaptan

Ömer Sevim

Bağdatlı Çocuğa Mektup

Acı içinde acıyla yazıyorum sana bu mektubu
Çaresizliğimi,utancımı kalemin mürekkebine koyarak kağıda döküyorum...
Merhaba yada nasılsın diye başlanır bütün mektuplara,sonra havadisler gelir hal hatır sorulur.
Oysa ben sana ne merhaba nede nasılsın diyeceğim Bağdalı başı sargılı çocuk.....
Ben sana bu mektubu yazarken kimbilir kaç füze kaç bomba düşmüştür saklambaç oynadığın sokağa..
Benim senden hal hatır sormam benim ya aptal yada deli olduğum manasını taşır...
Senin şu anda hayatta olup olmadığını bile bilmiyorum ama,bir fotoğrafın şu an önümde,öyle çaresiz öyle mahzunsun ki,sana bakarken ben utanıyorum çaresizliğime.
Zeytin karası gözlerinden boncuk boncuk yaşlar süzölmüşhiç gülmeyen dudaklarına doğru.
Sen konuşamıyorsun ama,gözlerin o kadar çok şey anlatıyorki anlamamak için kör olmak lazım.
Bakışların bir tufan gibi benlikleri sarstı,gözlerinde ki yaşlar bir yanardağın püskürttüğü lavlar gibikalpleri yaktı,ama bir şey yapamadık.
Derin bir ah çekip'bu çocuğun suçu ne 'dedik.
Sahi suçun neydi
Tek bir suçun vardı bildiğim
Bağdat'lı olmak,Bağdat'ta doğmak
Ben sana bu satırları yazarken bizim burda bir rahmet yağıyor semadan
Su birikintelerine düşen yağmur damlaları halkalar açıyor toprak kokusu baharın geldiğini müjdelercesine buram buram kokuyor.
Sizin oralarda ise
Rahmet yerine vahşet yağıyor semadan
Yağmur gibi füzeler,bombalar yağıyor üzerinize etrafını harabeye çevirerek,kan ve barut kokusu birbirinr karışmıştır televizyonlardan görüp gazetelerden okuduğuma göre..
Bilmiyorsun belki söyleyeyim
Ebabiller,kırlangıçlarda gelmişler bizim buraya vızır vızır sesleri geliyor şafak vaktinde..
Sizin orayada bir göç oldu ama
Bu ne ebabail ne kırlankıç nede başka bir kuştu
Sizin oraya zehir yüklü katil uçaklar göç etti
Kulakları yırtan vahşi sesleriyle.....
Evet Bağdat'lı başı sargılı çocuk
Sana yazdığım bu mektup yıkılmışlığımın,ezilmişliğimin,çaresizliğimin,utancımın bir vesikasıdır
Oysa sana güzel şeyler yazmak isterdim
Sen vahşetin ortasında senin üstüne bahisler oynanırken,ben kalkıp sana şekerlerden oyuncaklardan bahsedemem
Belki
Şekerin ne olduğunu bile bilmiyorsun
Çünkü sen
Ö boncuk gözlerini savaşıla açtın
Kulaklarına ezan sesi yerine mermi vızıltılar girdi,güzeli güzel şeyleri görmedinki ben sana güzelliklerden bahsedeyim
Sen savaşı hep bir oyun sandın
Taaki şarapnel parçaları seni yaralayana kadar
Yinede
Beddua edemedin seni yaralayan allahsıza.
Çünkü sen çocuktunyüreğin saftı,kalbin saftı,dünyadaki tüm çocukların yüreği ve kalbi gibi

Ama şuna inan k,Senin yerine binlerce,milyonlarca dudak beddua etmiştir.
Milyonlarca göz açığa çıkarmıştır sakladıkları gözyaşlarını,
Ve hiç bir zaman,bu kadar çaresiz kalmamıştır kalbinde zerre kadar vicdanı olan
insanların gözleri
Sana daha neler yazayım diye düşünürken şairden mısralar geliyor aklıma
Şöyle diyor Necip Fazıl
'Kırıldı oyuncağım artık bir daha gülmem
Toz olur,toprak olur,duman olurum ölmem'
Sende ölemezsin
Çünkü senin oyuncağından ziyade vatanın yıkıldı,özgürlüğün kırıldı.
Bir hayavani özgür bırakmak için seferber olanlarsenin özgürlüğünün etrafına çelikten
bir kafes örüyorlar
Birde utanmadan özgürlükleri için savaşıyoruz diye böbürleniyorlar.
Ne kadarda saçma
Bir dörtlükle veda ediyorum
'Öfkenin hançerine su ver sen
Bir gün nefretini kusacaksın
İşgal edilmiş topraklarının üstünde
Özgürlüğün kılıcını sen kuşanacaksın'

Ömer Sevim

Bahçivan

Bir sevdadır bahçivan için gülü sulamak
Elleriyle okşarken
Ruhuyla konuşur güllerle
Ellerine batan dikenlerse
Gülün sevgi sözleridir onun için

Bahçivan
Yüreği sevdalardan dertli
Bazen dalıyor derince
Uzaklara gözleri mih gibi
Düşünüyor bahçivan
Mevsimsiz tutulduğu sevdaları
Sevdalısını düşünüp uykusuz kaldığı geceleri
Düşünüyor bahçivan
Yüreğinden kopan göz yaşlarını saklayarak

Korkuyordu bahçivan
Sevdalısına hak ettiği sevgiyi verememekten
Kaçıyordu sevdadan bahçivan
ızdırabını içine gömerek

Ömer Sevim

Başım Belada

Yine ellerimin arasında başım
Ellerim başımla belada
Ve yine hayallerde kalbim
Kalbim hayallerimle belada

Ben güneşten kaçarken
Gölgeyle başım belada
Ben aşktan kaçarken
Maşukla başım belada

Ömer Sevim

Bazen

Ben bende değilim bazen
Yüregimin esiriyim
Kalbim bana asidir bazen
Gözlerim dalar düşlerdeyim

Bazen
Bir uçurumun kenarındayım
Bazen
Karanlık bir sokakta yolumu kaybetmişim
Gül yapğrağına düşmüş çiğ damlasıyım bazen
Bazende gülün dalında bir diken

Ben bende değilim bazen
Tuna gibi akarım bilinmeze doğru
Bazende bir girdap olurum
Tüm dertleri içine çeken

Ben bende değilim bazen
Bir sel misali şuursuzca akarım
Bazende bir kasırga olur
Etrafımı yakıp yıkarım

Ömer Sevim

Bekleyiş

Namlunun ucunda solar yürekler,
Kıyısından dönülür sevdaların,
Umut denilir bekler insan
Ve susar...
Kaçmak ister, unutmak ister her şeyi
Yüreğinde gizlediği bir çift gözden başka
Beyaz sayfalara karalanır aşkın öteki yüzü
Yani hüznün yani çaresizlik...
Viyanada önlerinde vurulur en son süvarisi aşkın.
İntizarında eritir sinesindeki acıları.
Çebeli Tarık da bekler sevgiye adanmışlık ordusu.
Önlerinde deniz gibi bir ordu,
Arkalarında ordu gibi bir deniz,
Dönüş yok...
Ve gömülür mavi suların derinliklerine
Aşka susamış ordu,
İncilerde gizlenir gözyaşları.
Ve fatih çeker ordularını yüreğimin kıyılarından
İstanbulun yüreğine...
Ödenir her şeyin bedeli bir şekilde,
Her insan bir umut taşır elbette heybesinde
Karanlığın saltanat süreceği yarınlar adına.
Satılır yürekler uluorta bir köle niyetine,
Sevgi kırıntıları kalır geriye
Koca bir sevgi yumağından.
Yetinmeyi bilmez kaçır sevgili yediveren iklimlere,
Bir gökkuşağı ıslaklığında solar beklenen yarınlar.
Geride kalır viran düşler.
Kurtlar sofrasında paylaşılır ceylanın yüreği.
Baykuşun altın sarısı gözlerinden bakarlar hayat,
Ve zamansız beddualar kalır hayırsız dudaklarda.
Ve bir türlü aydınlanmaz karanlık yürekler.
Ay bulutun yüreğinde saklar suretini,
Yıldız hasret kalır aya,
Aşık hasret kalır maşuka.
Eşkiya sevdalar sarar dört bir yanı, umutsuz bekleyişler.
Bitmeden kefenlenir sevdalar, ölmeden katline ferman yazılır aşığın.
Boz bulanık sular kalır geride ve vakitsiz yağın yağmurlar.

Ömer Sevim

Bir Varmış Bir Yokmuş

Bir varmış bir yokmuş
Hani derler ya
'Develer tellal iken pireler berber iken'
İşte
Böyle geçti çocukluğumuz
Varmış ve yokmuşların arasında

Kaf dağına hala kimse ulaşmamış
Zümrüdü anka kuşu hala havada
ve derken
delikanlı olduk
Varmış ve yokmuşların arasında

Aşık olduk sevdalandık
Gün oldu ayrılığın zehirini tattık
Kah güldük kah ağladık
ama sonuç yine aynı
Yine elde var
Bir varmış bir yokmuş.

Zaman geçiyor
Ama
Varmışlar yokmuşlar aynı
Bel büküldü elde baston ihtiyarladık
Geriye dönüp baktığımda
Gençlik bir varmış bir yokmuş

Tecelli zamanı gelince ebediyete
Yaşlar süzüldü gözlerimden
Dönüp bir baktım ki geriye
Meğerse her şey yalan
Hiç bir şey yokmuş.

Ömer Sevim

Bitmeyen Sevda

samanyolunun sonsuzluğu gibi
Sonsuzdur sevdan yüregimde 'Gülüm'
Hiç sönmeyen cehennem ateşinde
Sevdan yaktı beni yaktı gülüm'

Seni düşünmekten beynim bana isyanlarda
Seni sayıklamaktan dilim ahuzarlarda
Sevdan bende filizlendiğinden beri
Dilimde nağme oldun elimde gitar 'Gülüm'

Mevsim ister yaz olsun ister kış
Gözlerinin buğusunda yaşıyorum dört mevsimi
Zaman ister gece olsun ister gündüz
Kalbindeki aydınlığı bekler dururum 'Gülüm'

.....'in yüreginde filizlendi bitmeyen sevdan
Sende filizlen 'gülüm'.....'in sevdasıyla
Kenetleyelim ellerimizi uzatalım vuslata
Bulutlar ağlamasın sevdamıza
Güller solmasın artık ellerimizde 'Gülüm'

Ömer Sevim

Bu Akşam Neşe'mdeyim

Bu akşam neşemedeyim
Neşe'mle beraber düşlerdeyim
Daldım hayallerin derinliğine
Neşem yerinde Neşe'm yüreğimde

O öyle bir Neşe'ki
Yokluğu hüzündür yüreğime
O öyle bir Neşe'ki
Tek sözüyle canlar kattı canıma

Bu akşam şükür ettim yaratana
Seni çıkarttı yıllar önce karşıma
Can oldun canan oldun can kattın canıma
Kıyamadım sana
Aldım sakladım seni sol yanıma....

Ömer Sevim

Bu Öyle Bir Sevdaki

Bir sevdanın içindeyim ya Rabbi
Etrafım ateş çemberi
Çıkar bir yol göster yarabbi
Kalbim artık taşımaz oldu bu kederi

Bu öyle bir sevdaki ya Rabbi
Sözler esir olmuş gözlerin bakışına
Leyla gibi beklemeye gücüm yok ya Rabbi
Sen yardım et bu sevda kalmasın ortalıkta

Bu sevda bir bebek misali masumdur ya Rabbi
Emekliyor, yürümesine sen yardım et
Ferhat gibi önümüze dağ çıkarma ya Rabbi
Sen bu sevdanın sonunu hayır et

Ben dertli dertli akan bir 'nehir'im ya Rabbi
Sevda denizim hangi yönde
Yönümü ona yönünü bana çevir ya Rabbi
Ne olur artık vuslata ersin bu sevda....

(Tüm sevdalılarının sevdalisına kavuşması temennisi ile)

Ömer Sevim

Burağının Başağı

Gelincik dolu tarlamın
Sapsarı bir başağı var
Sabahları güneşe el sallayan
Nuryüzlü bir burağım var

Her tanyeri ağardıda
Umut kapısına açıyorum ellerimi
Mutlu huzurlu ve neşeli
Dualarıma amin diyen bir burağım var

Her dolunaysız gecede
Gözlerimi gökyüzüne mıhlarım
Dileklerde adı geçen bir burağım var
Yıldızlar kaydıda tebessüm ederim

Ömer Sevim

Cam Kırığı

Cam kırığı kalbimin parçalarını topluyorum usul usul
Yeniden oluşturmak için kirlenmemiş bir yüreği
Biliyorum zor tekrar bir kalp yaratmak ama.. boş ver
İyisini yerinde kalsın kırıklarım öylesine.
Yerinde kalsın can evimden vuran sancılarım
Yorgunum. Artık koşmıyorum ve eskisi kadar
Anlam vermiyor şarkılar. Eskisi kadar güzel yazılmıyor şiirler

Gittiğim her yerde bir yanımı bıraktım.
Bir yanım baharken bir yanım zemheri bir kıştı
Şairin tabiriyle.
Yaşadığım her aşka dair bir çentik attım kalbimin tahtasına.
ve nihayet yer kalmadı kalbimde. Sığmıyor artık ruhuma hiçbir şey.
İşte bu yüzden cam kırığı kalbin parçalarını topluyorum.
Bu yüzdendir şarkıların bir ok gibi saplanması kalbime.

Arkamda hep bir hüzün tablosu kaldı
Ve
Suretimde belirsiz ifadeler
Günahkar bir rahip kadar pişman olsada yürek.
Düşünüyorum şimdi kaç kere yıkansam bir Hintli gibi
Ganj denilen nehirde arınır kirlenen acılı ruhum.
Ve hangi yıkık mabet önünde açsam nasırlı avuçlarımı
Semaya doğru.hangi şehrin yağmurların da ıslansam ölesiye
Uslanır kalbim.

Aşınan yüreğimde kalacak yine de her şey
Ve gittim her yerde benimle gelecek bu dağ gibi sırlar
Son durağı bile biliyorum.
Ser verir
Ama
Veremez sırrı bu yürek.
Bir yağmur sonrası yeşeririm belki güzel umutlarla.
Ben de kurarım belki de kendimce yaralı düşler
O dem belki ben de gülerim bir sır gibi saklanmaz
Belki
Gülüşlerimin arkasında hüzünler.
Toparlanır o dem belki cam kırığı yüreğim..

Ömer Sevim

Can

Yıldız yıldız saçların dökülünce omuzlarına
Hakkari semaları kiskanır seni can
Sen gülünce gözlerinin ışıltısına
Dünyaları veririm can

Yağmur sonrası toprak kokusu
Boram boram tüter can
Sen
Gelincik kokarsın, ıtır kokarsın
Çudi gibi Gabbar gibi Sümbül gibi
Ülkem dağları gibi can

Gam düşerse yüreğinin orta yerine
Dicle olurum firat olurum zap olurum
Akarım yüreğine
Aşılmaz yollar çıksa önüne
Malabadi olurum ayaklarının altına
Eririm can.

Ömer Sevim

Canan'a

Gece karanlığını
Mesken edinmişken kendime
Bir yıldız doğdu
Yüreğimin en güzel köşesine
Can dedi
Canan oldu yüreğime

Ey yoldaşım
Bedenimin ve ruhumun yoldaşı
Mutluluk ve sevinç ortağım
Gül bahçesinin nadide Gül'üsün sen

Sen girdin ya yüreğime
Saldırsın bana dertler gamlar
Sabah akşam istedikleri an
Ben tebessüm ederim hep
Çükü
Yüreğimde can diyen
Canan var.

İşte takvim bir yaprağını daha kurban verdi gelen güne
Ve ben
Hüzünlerini alıyorum yüreğinden
Savuruyorum gecenin rengine
Birazdan şafak sökecek
Yeni günde ben dualar savuracağım
O tertemiz kalbine...

İşte söküyor şafak
Ufukta ince bir çizgi
Gün aydınlanıyor tebessümünle
Güneş bir mahcup doğuyor
Yeryüzünde sen varsın diye..

Günün aydınlık olsun artık
Günaydın sana canan
Ve bu günde diğer günler gibi
Gelecek günler gibi
Her zaman an be an
Senle olsun korusun gözetsin
Seni yaratan....

..

Ömer Sevim

Çakır gözlüm

Gündüzü kovan gecenin yarısında
Dalmışım fezanın sonsuzluğuna
Bir yıldız koptu semadan
Sen geldin aklıma
Bir dilek tuttum çakır gözlüm
Hani derler ya
Bülbülün yüz hikayesi varmış
Hepsi gül üstüne
Kalbimin tüm dileklerinde
Hep senin üstüne çakır gözlüm

Dileğim
Seninle her an beraber olmak
Sevgi hamuruyla yoğrulmak
Aşkın şarabını yudumlamak seninle
Dileğim
Bir rüzgar olup
Esmektir seninle sonsuzluğa çakır gözlüm

Ben dileğimi tutarken çakır gözlüm
Bir ezan sesiyle titredi tüm benliğim
Ya rabbi o ne huzur verici bir ses
Hafifledim bir abdest aldım
Açtım ellerimi gecenin ve gündüzün hükümranına
Dilek, yerini duaya bırakmıştı
Dualarımda yine sen vardın çakır gözlüm

Ömer Sevim

Deli(ye)

Ve
Karşı çatıda
Güvercinler havalandı özgürlüğe
Bense
Hop tirina tirina
Kendimi vurmuşum deli(liğe)

Ömer Sevim

Dost

Dost vardır ekmek gibi
Acıkınca ararsın
Dost vardır akrep gibi
Sen ondan hep kaçarsın
Dost vardır ilaç gibi
Sen hep onu ararsın

Dost vardır
Yağmurla toprak gibi
Nasıl toprak kurumuş
Hasretse yağmura
Dost vardır öyle
Hasrettir dostuna

Dost vardır yakut gibi
Kullanıldıkça parlar
Dost vardır pamuk gibi
Kullanıldıkça yıpranır

Dost vardır ırmak gibi
Seyrine doyamazsın
Dost vardır ateş gibi
Dokunursan yanarsın

Dost vardır dolunay gibi
Geceni aydınlatır
Dost vardır güneş tutulması gibi
Gündüzünü karartır

Dost vardır 'AZAD' gibi
Uzaktır ma yürekte
Dost vardır 'HASRET' gibi
Özlemlerle beklenilmekte...

Ömer Sevim

Dostuma

Bulutlar kadar temiz ve şeffaf
Bir bebek kadar masumsun dostum
Yaşanmışların içinde yaşama hevesi
Yeni günle doğan umutsun dostum

Yıldızların göz kırptığı dolunaylı gecede
Sevdalıların seyri yakamozsun dostum
Sözlerin gözlere esir olduğu
Yürekte taşınan sevdasin dostum

Hüzünlü gecelerin tek ilacı
Yürekte kopup gelen gözyaşısın dostum
sevinçli günün habercisi
Hoş bir tebessümsün dudakta dostum

Cennet bahçelerinin içinde
şessiz sessiz akan ırmaksın dostum
Öfkenin üstüne bir tokat gibi inen
Hz.Davud'un sabrisin dostum

Uğruna bülbülün gazel yaktığı
Saflığın timsali beyaz gülsün dostum
Eller dua için açıldığında
Dudaktan süzülen aminsin dostum

Ömer Sevim

Dua Et Benim İçin

Dua et benim için
Islak kirpiklerinde serinleteyim kor yangınlarımı
Açılan avuçlarında kapansın dünyevi gözüm
Öyle vereyim hiç alamadığım nefesimi
Huzura ersin uykusuzluklarım
İyi uykular dile zemheri gecelerde
Ama gitme
Üşürsem gittiğinden bilirim...
Dua et benim için
Eylülün yirmisinde gel
Gözyaşını dök toprağımın üstüne
Gözünün yaşını öpeyim ıslansın çorak dudaklarım
Filizlensin öpüşlerim tırmansın yüreğine
Gller açayım sana sulak gözlerimde
Öyle koklayayım seni
Amber kokan toprağım sen ol koynumda
Dua et benim için
Duana dilenciyim çünkü yüreğine zincirli
Yolunu gözler gözüm iki eşme başında
Gelemediğin kadar bilki
Taşım ağlar mezarımın başında
Ayak seslerine hasret yüreğim seni sayıklar
Baykuşları sustururum her rüzgar esişinde
Yüreğim ağzımda duanı beklerim
Yeter ki dua et boşa gitmez bilesin
Belki vuslata erer mahşer gününde yürek
Belkide üşümem
Beklerim o zamanı...

Ömer Sevim

Dünder Kalır Yarınlar

Dünder kalır biriken tüm umutlar.
Ertelenen düşler, ruhumuzun en mukavi yerinde bıraktığımız yolcular
Ve yarına dair yine dün kalır elimizde.
Döneriz sanırız oysa zaman denilen virajdan,
Aşarız diyoruz ertelenen işlerden büyüyen tepeleri.
Ama hayır geçemeyiz ve aşamayız hiçbirşeyi
Çünkü dünder saklıdır ve dünder kalmıştır umutla beklenen yarınlar.
Hüzünlere dair çizgiler düşer suretimize gün be gün derinleşen çizgiler.
Ve aynalar eskisi kadar gülmez gülemez yüzümüze.
On yedi yaşındaki delikanlıyı görmek ister hoyrat kalbimiz
Çürüyen aynalarda çürüyen gözlerle.
Ve buruşan bir ruh kalır yorgun bedene dair.
Siyah aklar beyaza vurur,
O dem anlarız zaman denilen trenini nasıl kaçırdığımızı avuçlarımızın içinden

Artık gülemeyiz. Hayata dair asi bakışlar kalır gözlerde.
Çünkü dünder kalmıştır yarınlar
Çünkü hiçbir şeyi yaşayamamışız tam zamanında.
Ne aşkı, ne sevinci, ne de hüznü.
Bir teselli ararız bir süre sonra umutsuzca,
Ve tutunmak isteriz koca ömür ağacından geriye kalan son dala.
Açarız ellerimizi yıkılan bir mabet önünde
Bir martı kanadında büyüterek yalnızlıktan türettiğimiz umutlarla.
Çünkü dünder kalmıştır yarın çünkü dünder bıraktık yarını.

Beyaz kâğıda karalanan üç beş anı
Ve silinmeye yüz tutmuş birkaç satır kalır koca ömre dair.
Son sigarasını yakarız ömrün.
Ve bir nefes daha çekeriz ciğerimize
Yorgun ömre dair yaşadıklarımızdan.
O sigarada yakarız her şeyi.
Çünkü dünder kalmıştır yarınlar çünkü hep yarını beklemişiz
Ve hiçbir şeyi yaşayamamışız adam gibi.

Ve nihayet bekleriz otobüsün kalkış saatini
Bize ayrılan zamanı tüketmişiz pervasızca.
Gitme vakti gelir, ansızın kapımızı çalar beklediğimiz misafir.
Ağlamak boş, üzölmek boş, sızlamak boş.
Çünkü dünder bıraktık yarınlarımızı
Çünkü hep erteledik,
Ve yaşayamadık doyasıya yaşamak istediklerimizi

Ömer Sevim

Esra can

Ey kendini kaybetmiş insan
Sanmaki sefan sürecek
Razımıdır hiç düşündünmü senden rahman
An gelir seninde göç vaktin gelecek
Ne zaman geleceği bilinmezdir ölümün
Uyan artık dünle aynı olmasın bu günün
Rahmana yakın ol odur senin tek dostun

Ömer Sevim

Ey kalbim

Ey kalbim
Sen kime aitsin
Bana aitsen dur bende
Yoksa
Sahibine gıt
Git ki...
Bende sahibime gideyim

Ömer Sevim

Ey Yar

Açtım bu akşam yüreğimin penceresini
Elimde kalem yazıyorum beyaz kâğıda güzelliğini
Sen gelmeden pırıl, pırıl ettim
Yüreğimdeki sana ait başköşeni Ey yar

Çalındı kapım tak, tak,tak
Yüreğim heyecandan şen şakrak
Açarken kapıyı zaman durdu ben durdum
Yerden kesildi ayaklarım gözlerinde daldım ey yar

Gecenin karanlığında bir güneş gibi girdin kapımdan
Yalnızlığımıza yoldaş oldun kurtardın beni azaptan
Sendeledim kendime geldim buyur ettim
Hoş geldin ey sevgili hoş geldin nazlı yar

Hüzün yok dert yok ağlamak hiç yok bu akşam
Sözün var güleceğiz satacağız dünyanın anasını beş pula
Sevgili yalnızlık, üzgünüm hadi bakalım volta la
Leyl de leyli muhabbet edeceğiz ey yar

Otur şöyle karşıma yüzüne sürgün olduğum
Sayesinde en gizli kelimeleri aşıkâr ettiğim
Yüzündeki tebessüme dünyalar verdiğim
Susma konuş bir sen varsın birde ben ey yar

Gözlerin saklanan bir incidir yakından
Sözlerin yorgunluk sonrası içilen kahve tadında
Tebessümün sevgilinin sevgisi kıvamında
İşte ben dizlerinin dibindeyim ey yar

Şimdi bende susma vaktidir
Gözlerim gözlerine haykırıyor
Sevdayı,sevgiyi aşkı, muhabbeti ey yar
Şimdi bende susma vaktidir

Ve sustum.....

Ömer Sevim

Gece karanlığının hüzünlü kızı'na

Gece karanlığının hüzünlü kızı
Aç yureğini doğrul
Gülümse Dolunay gülsün
Yıldızlar göz kırpsın
Gülümse
Yüreğinin hüzünleri
Tebessümde boğulsun

Karlı dağların nadide kardeleni
Kaldır başını semaya
Ve
Gör
Kuşların ahengini
Güneşin tebessümünü
Ve
Gör
Kelebeklerin üç günlük ömrüne
Neler sığdırdığını

Kaldır elini
Koy yüreğine
Kapat gözlerini
Düşün
Var oluşunu düşünüp
Dikeni var olduğu halde
Neden sevilir gül
Düşün
Züleyha'nın mücadelesini
Leyla'nın vicdansızlığını düşün
Mecnun'un perişanlığını
Ferhat'ın azmini düşün
Düşün ve silkele
Yüreğini ey can
Bak
Yüreğini nasıl hafifletiyor
YARATAN.....

Ömer Sevim

Gecedir

Gecedir
Bir hüzün kokusu yayılır
Uzakta
Bir sokak lambasının melul ışığı
Bir hançer gibi saplanmıştı
Gecenin zifiri karanlığına

Zaman benliğimi saran bir kabus
Zaman
Kış uykusuna yatmış bir yılan
Hareketsiz, sessiz, sakin
Zehirini kusmak için
Gündüzü beklemekte

Ömer Sevim

Gecenin Ayazında

"Gecenin ayazında
Bir sıcaklık yüreğimde"

Solmamış güz güllerinden
Bir buket gül devşirdim
Yüreğimin hazan mevsiminden
Yüreğine güller ektirdim

Sen
Yüreğimin yüreğinden öptüğü
Hüznü a-la da sevincim
Sen
Sevginin ilmik ilmik ördüğü
Yüreğime işlenen sevda nakışım

Sen
gecemin buhranındaki dolunay
Sen
Ekmeğime katık katığının ateşi
Sen
Tebessümünden cennetler yaratılan
Güzel dost
Mükemmel insan.

"Gecenin ayazında
Bir sıcaklık yüreğimde"

Ömer Sevim

Gonca gülüm

Gonca gül gibidir sevdiğim
Gül gibi saf ve masum
Gül gibi anlamlı ve manalı
Gül gibi temiz, gül gibi narin
Bense bir çiğ damlasıyım yaprağında
Sessiz ve sakın

Gonca gül gibidir sevdiğim
Onurlu ve dikbaşı fırtınaya karşı
Sevgi dolu ve şefkatlidir
Dalına konan bülbüle karşı

Gonca gül gibidir sevdiğim
Sevginin ifadesi yüreğimin sesidir
Toprağa can veren ab-ı hayattır
Sözlerimin tercümanı, yaşamamın sebebidir

Bir garip'YAŞAR'ım dünya denen hanede
Ey gonca gülüm koma sen beni dertten derde
Ver elini bitsin bu vuslat, kalksın şu perde
Çanda sensin cananda sen
Uğur böceğinin sırtındaki benek gibi
Taşıyorum seni yüreğimin derinliklerinde...

Ömer Sevim

Gökte Hilal Yerde Nihal

Gecenin bir vaktidir
Parlıyor yıldızlar arasında bir hilal
Bense ellerim duada
Dudaklar mırıldanır dillerde Nihal

O öyle bir Nihal'ki
Güneşin sıcaklığı raks eder gözlerinde
O öyle bir Nihal'ki
Çocuklar sek sek oynar yüreğinde

O öyle bir Nihal'ki
Gülerken yüzü şekli hilal
O öyle bir Nihal'ki
Candan dost yürekten heval

O öyle bir Nihal'ki
Yağmurdan sonra ebem kuşağıdır
O öyle bir Nihal'ki
Üsküdüre gider iken yağın yağmurdur

O öyle bir Nihal'ki
Karanlık gecelerin parlak yıldızıdır
O öyle bir Nihal'ki
Dost ikliminin en güzel kızıdır

Ömer Sevim

Gözlerin Marmara

(Marmar gözlü arkadaşına)
Boncuk boncuk masmaavidir gözlerin
Gözlerin masmavi marmaradır
Martılar dalarken o maviliğe
Ben masmavi gözlerine dâlıyorum

Yakamozlar raks ederken
Bir yaz gecesinde marmarada
Masmavi bir çift sıcak göz
Gülücükler saçar karanlıkta dolunaya

Sen otururken marmaraya karşı
Rüzgar gözlerinde alabora olurdu
Kıskanırdı gözlerini sakın marmara
Kıskançlıktan
Delice carpardı kayalıklara marmara

Dostum
Mavimsi gözlerine sevdalar işledim
Ne olur
Akmaşın yaşlar o mavi gözlerinden
Sen ağlama dostum
Sen ağlama
Sen ağlarsan dostum
Bİlki
Marmara'da ağlar.

Ömer Sevim

Gül-ni-hal

Yudumlarken çayımı şafak sökerken
Dededen kalma gramafonda
Nihavend makamında bir şarkı çalıyor
Bende eşlik ediyorum gül-ni-hal

Kapının önündeki dut ağacında
Serçeler sıraya dizilmiş dallarında
Yanık yanık sesler yükselirken gramafondan
Serçeler nakarata eşlik eder gül-ni-hal

Ömer Sevim

Gül Mevsimi

Arzuluyoruz
Bir gül mevsiminde
Gülün dikenli dalında
Bülbülü şeyda olmayı
Bir sonbahar sabahında
Bir ciğ damlası olup
Gülün yaprağıyla öpüşmeyi
Arzuluyoruz içten ve yürekten

Arzular arz'lar'
Biri hasret olur gül mevsiminde
Biri hasbihal olur
Bülbülün yüreğinde

Gül mevsimidir
Gülistan bahçesinde
Bir gonca gül açmamak için
Direnmekte
Bülbülüm olmadan açılmam diyor
Gözyaşlarımla
Boğarım kendimi diyor

Sevgi dolu kocaman yürekleri
En güzel bülbül taşır
Gülün dikenini kanatırken yüreğini
'Seni seviyorum'sözleri arşa ulaşır

'Gülün suskunluğu feryadı figandır
Arşı aleme ulaşır duyan olmaz
Bülbülün şakıması
Yaralar yüreğini
Bilir kavuşamaz
Bir kara sevdadadır.
Kimseler bilmezki
Renginin boyası gözyaşındaki kandır'.(Gül mevsimi)

Gülün her kelamı
Bülbülün yüreğine işleyen
Nağmedir
Gül sustuğu anda
Bülbül kahrından
Deli divanedir

Ömer Sevim

Günaydın Candostum

günaydın yoldaşım derttaşım arkadaşım
günaydın candostum sana
bu sabah cisil cisil yağmur yağarken
dualar yolladım sevgi güvercini ile sana

hoş bir rahmet yağıyor bu pazartesi sabahında
tebessümler daim olsun hep dudağında
her yağmur damlasıyla bir melek inermiş
o meleklerden biri öpsün seni al yanağından

günaydın can dostum günaydın sana
gidin güller bülbüller size ihtiyacım yok
benim can dostum yeter bana
günaydın candost günaydın sana.....

Ömer Sevim

Halepçe

Bir geceydi kapkaranlık bir gece
Uçak sesleri geliyordu semadan
Bir vahşetin habercisiydi bu sesler
Halepçe haritadan silinecek birazdan

Bir daha güneş doğmayacak
Çocuklar artık koşup oynayamayacaktı
İnsanlar derin bir uykuya dalacak
Bir daha uyanmamak üzere halepçe'de

Halepçe'de ılık sonbahar güneşi
Isıtmayacak kapı eşiklerinde dedeleri
Sallayamayacak beşikleri eller
Halepçe'de anneler uyutmayacaktı bebeleri

Halepçe'de oksijen solunmayacaktı
Artık insanlar hardal gazı soluyacaktı
Bedenler birer birer toprağa düşerken
Halepçe'de intikam için gözler açık kalacaktı

Tarihe kara harflerle yazılacak adın
Yaşadığın vahşetle yüreklere taş bağladın
Haline acıyıp sen bile ağladın
Biz nasıl ağlamayalım söyle Halepçe
Biz nasıl ağlamayalım söyle Halepçe..

Ömer Sevim

Hasretler Bir Değil Bindir Gölüm

Usulca süzöldü yağmur bulutlardan
Etrafta
Buram buram toprak kokusu
Yüreğimde ise
Hasret korkusu

Hasretler bir değil bindir gülüm
Hangi birisini sayayım
Yüreğimde vuslatlardan hezeyan
Hangi birisine yanayım

Saymaya başlasam tekler kalbim
Yazmaya başlasam tükenir kalemim
Haykırsam sesim çıkmaz lal olur dilim
Hasretler bir değil bindir gülüm

Ana hasreti gözümde yaş
Baba desen bağrımaya basılmış bir taş
Ya kardeşler
Uzaklaşıyorum yavaş yavaş
Hasretler bir değil bindir gülüm

Mevsimler erdi muradına cemreler düştü
Sevdam artık bir hayale dönüştü
Yüreğime yangınlar alev alev düştü
Hasretler bir değil bindir gülüm

Hüzünlerle kalayladım yüreğimi
Hasretler dertlere dönüştü gülüm
Sabır ve tahammül terk etti beni
Dertler bir değil bindir gülüm

Düşlerim yağmalandı dertlerim tarafından
beynim ise işgal altında
Kalbim desen zehirli oklarla vurulmuş
Dertler bir değil bindir gülüm

Ömer Sevim

Hiranur

'H'asretinden ağlarmış Hira ey can
'İ'nsanlar sahrada yolunu bekler kutlu insan
'R'aks eder kelebekler bastığın toprak heyecanlı ey can
'A'llah'ım yaslansın O kutlu omuz bize de der dağlar,taşlar,ağağlar
'N'ur yüzlü güzel insan göründü sahrada
'U'zakta şükür secdesinde ensar muhacir bir arada
'R'abbe emnetsin 'hiranur'sen uzaklarda

Ömer Sevim

Hüzün Gecesi

Bu akşam yine hüzün çöktü geceme
Efkarlandım hiç çare bulmadım derdime
Süzüldü dertli dertli göz yaşlarım

Eyvahladım ve ağladım
Yalnızlığıma boşe geçen gençliğime

Bu akşam
Yine hüzün çöktü geceme
Yaşla dolan gözlerim daldı mazime
Sevgi saygı güzellik tohumları yerine
Şimdi
yalnızlık hüzün dert ekim yüreğime

Oysa
Eskiden güler gülücükler saçardım
Hüzün dolu geceleri bir kenara atardım
kapkaranlık geceyi sevgimle aydınlatırdım
Bitti eridi sevgi mumum
Karanlıkta yapa yalnız kaldım

Eskiden
Sevgi dağıtır aşkı anlatırdım
Sevgiyle yatar, aşkla uyanırdım her sabah
oysa şimdi
O eski ben yokum
şimdi hüzünle uyanırken her sabah
Yalnız uzanırdım soğuk yatağa her akşam.

Ömer Sevim

Hüzün Hüzmesi

Hüzünle yattığım akşamın sabahında
Hüzünle açtım gözlerimi
Güneşten
Hüzün hüzmeleri vurdu yüzüme
Ben
Hüznü sarıp yüreğime gömdüm

"Oysa ben aşkı
Bir üveyikten satın almamıştım"

Ömer Sevim

Hüzünden Notlar (1)

Kırılan bir gururda son buldu tüm hevesler.
Sevda tüm bedenimi sarmışkenilmekilmek.
Yalnızlık ve ayrılık rüyalarımı süsler.
Bir yıldız kadar uzak hayatta bana gülmek.

Biçemdim ne sana ne de bu aşka paha.
Ateşten bir yay olup büyüdün göklerimde.
Hep sineye çekerek sabrettim biraz daha.
Ama yine acılar kalmıştı ellerimde.

Bana sükûnet dolu bir saltanat bıraktın.
Öldü şehzadelerim aşkından birer birer,
Yıldızlar bana yakın onlardan da ıraktın.
Pencereme o yüzden hüzünden ışık girer.

Kalp fatihim olup da kuşattın kaleleri.
Ne zaman kaldırırsın bilemem kuşatmayı.
Soldurdun bahçemdeki hüzünlü laleleri.
Onlar çürüse bile bilirim yaşatmayı.

Bir teselli ver şimdi seni unutmam için.
Kalbimin tahtasına elinle bir çentik at.
Ey gönül ağla şimdi sen ağla için için.
Belki şefkate gelir acı çektiren hayat.

Çok unutmak istedim seni bir ömür boyu.
Ama izin vermedi sana bağlanan yürek.
Yediğim yemek zehir içtiğim sular koyu.
Bana şimdi bir silah bir de kör kurşun gerek.

Ellerimde bir fener yüreğimde bir ayet.
Arıyorum kendimi en kuytu köşelerde.
Çektiğim bu acılar bir gün biter nihayet.
O dem bulurum beni kırılğan neşelerde.

Ömer Sevim

Hüzünden Notlar (2)

Bir yangın misali yanar aşk denizlerim.
Ve devrilir üstüme yola çıkan son gemi.
O an bir martı arar mavilikte gözlerim.
Beden suya süzülür güneş alır gölgemi.

Bu güne kadar aşkı tarih hep yalan yazdı.
Arşivlerde saklandı en gerçekçi belgeler.
Aşık olmadan önce umutlarım beyazdı.
Şimdi hep peşimdeler en karanlık gölgeler.

Yıkılan bir devletin son demlerinde ömür.
Topluyorum yerlerden cam kırığı gönlümü.
Bu kalp senindir artık ister sev ister sömür.
Sessizce bekliyorum kurtaracak ölümü.

Bir mum aydınlığında eridi umutlarım.
Bir hançer izi kadar derinleşti yaralar.
Neden siyaha vurur bembeyaz bulutlarım.
Ve neden hain felek perdesini aralar.

Hangi yasak sevginin bedeli bu çektiğim.
Ki çığlıklar sarıyor ruhumu dört bir yandan.
Ey gönül bahçesine karanfiller ektiğim.
Kalbim hüznle dolu beden usandı candan.

Günahkar bir rahibin boynunda halkalanan.
İnce bir şerit gibi uzadı bütün yollar.
Hüzün bayraklarıdır kalbimde dalgalanan.
Söndü sevda ateşim savruldu bütün umutlar.

Ömer Sevim

İçimdeki Deprem

Saat gecenin bilmem kaç
Yüregim sarsıntıda
Beynim uğulduyor gözlerim kararıyor
Ha patladı ha patlayacak
Bilmem kaç şiddetinde olacak
İçimdeki deprem

Yavaş yavaş sesler geliyor
Kopmalar başlıyor yüregimde
Fay hattı gibi sıkıştı atardamarım
Of of boğuyor beni
Neden hala patlamadı
Şu içimdeki deprem

Patla artık yüreğimi hafiflet
Artçıları çoktan geride bıraktı yüreğim
Öyle bir patlaktı
Şiddetin ölçülmesin rasathanelerce
Öyle bir patlaktı
Kalbim
Bir daha bulunmasın kurtarma ekiplerince
Öyle bir patlaktı
Yıkıntılar
Mezar olsun düşüncelerime

Sen patlamadığın müddetçe
Bilki
Ey içimdeki deprem
Tükürülmüş akrep gibi kuduracağım
Belki sen
İçten içe boğarsın beni
Amma
Ben seni beklemeyeceğim
Bir akrep gibi
Şereflice kendimi sokacağım...

Ömer Sevim

Kaybettiğim

Bir sevda yaşamıştım
Yüreğimde iz bırakan
Bir hasret yaşamıştım
Özlemi hiç bitmeyen
Bir dostluk yaşamıştım
Arkadaşlığı bana sevdiren
Birde
Bir ayrılık yaşamıştım
Kaybetme korkusunu
İçimde filizlendiren

Bir hayat yaşadım
Hep savaş halinde
Gel-gitler arasında bocaladım
Kendim bile kendimi
Tanımadığım bir halde
Bocaladım yıllarca
Savaştım yüreğimle
Kendimi tanımak için
Ama ne fayda
Kaybetmişim
Aklımı, fikrimi, yüreğimi

Ömer Sevim

Koca ınar

Bir perşembe gününün şafağında
Beyaza bürünmüş minareden
Bir sela sesi yankılandı
Köyümün semalarında
Bir koca ınar devrilmişti
O nur yatağında

Oda kapattı hüzün defterini
Ardından bir sürü hatıra bırakarak
Oda gitti ebediyete doğru
Ardından bir fırtına kopartarak

Sanki
Yeryüzü kıskanıyordu onu
Beyaza bürünmüştü dağ, taş
Toprağı tercih etti bize
Şimdi yalnız topraktır ona arkadaş

O'ndan geldik yine ona döneceğiz
Sanma sen ey dede burda sefa süreceğiz
Ama bu gün ama yarın mutlak yanına geleceğiz
Yanına gelene dek sözlerinle ey dede
bazen güleceğiz bazen hüzünleneceğiz

Seni toprağa verirken
Usul usul kar yağıyordu semadan
Biz yüreği yaralı ayrılırken mezardan
Şefaati diliyordu dudaklarımız
O serveri cihandan

Ömer Sevim

Kutup yıldızısın annem

Faniler arasında en muazzez varlıksın
Ben tokken sen aç kalansın
Ben üzüldüğümde sen ağlayansın
Hakkını nasıl öderim anne'm
O güzel ellerinden öperim anne'm

Sen hayatımın kutup yıldızı oldun
Işığının altında sevgin ile büyüdüm
Fırtınalı gecelerde korkusuzca uyudum
Hakkını nasıl öderim anne'm
O güzel ellerinden öperim anne'm

Yağmurlu günlerde şemsiyem oldun
Hastalandığımda ilacım oldun
Sıkıntılı yüreğimin refahı oldun
Hakkını nasıl öderim anne'm
O güzel ellerinden öperim anne'm

Tüm annelerin anneler günü kutlu olsun(08-05-2005)

Ömer Sevim

Mehtap Ve Deniz

Mehtap olurken denizin üstünde
Deniz dolunayla raksa kalkar
Ve
Bir heyecan olur denizde
Öyle bir yakamoz olurki
Aşıklar el ele seyre dalar
Yakamozlar denizle dansa başlar
Öyle bir yakamoz olurki
Gözler denizin maviliğine dalar...

Ömer Sevim

Merhaba şafak

Merhaba şafak
Geceyi kovan gündüz
Simit satan çocuk
Paralar bozuk olsun diyen muavvin
Direksiyon sallayan şöför merhaba

Merhaba deniz
Sahile vuran dalga
Simit peşinde uçan martı
Oltasını sallayan balıkçı
Tuzaktan bi haber balık merhaba

Merhaba gökyüzü
Rahmeti boşaltmak için yer arayan bulut
Bulutların ardına gizlenmiş dolunay
Kervana yol gösteren samanyolu
Kayan yıldız merhaba

Merhaba yeni günün umudu doğan güneş
Ekmek getirmek için evinden ayrılan baba
Kapı eşiğine oturmuş sakalını ovan dede
Tandır başında gözleri dumanla dolan ana
Mamma diye ağlayan bebek merhaba

Merhaba aşk
Aşkla yanan maşuk
Seviyor-sevmiyor diye yaprağı koparılan çiçek
üç günlük ömrüne yılları sığdıran kelebek
Sevdanın verdiği hazla çarpan yürek merhaba

Merhaba sevgi
Yaratılanı yaratan için sevenler
Kin ve nefreti kalbinden sökenler
Şevgi ile yaşayıp seilmeyi hak edenler
Özlemle vuslatı bekleyenler merhaba..

Ömer Sevim

Nehir

Huzur veren bir sesle
Bir nehir çağlar uzaklarda
O sesin ahenginde dans eder
Bülbüller nehir kenarındaki ağaçta

O öyle bir nehirkî
Sesi
Haz ve özgürlük şarkısıdır
Akışı
Bir isyandır önüne set koyanlara

Zaman zaman durgunlaşır nehir
Fırtına öncesi sessizlik gibidir
An olur kabına sığmaz
Zalimin bağrında patlayan volkan gibidir

An olur kelebektir bizim nehir
Çiçekten çiçeğe konan
An olur anne gibi şefkatlidir
Şefkatle dostlarını kucaklayan..

Ömer Sevim

Of of

Of of
Gitti,gittin,gittik
Bir yaprak misali
Savrulduk Iodosla
Ve
Aşkımızı urgan yapıp
Geçirdik ilmiği boğazımıza

İşte
Ay çekiliyor geceden sevdiğim
Ben seyr halindeyim
Seninle adına aşk dediğimiz yıldıza
Gözlerim buğulanıyor
Sen görme diye
Gözyaşlarım
Yüreğime akıyor

Bütün zamanı bir ana sığdırıp
O anı
Seninle yaşamaktı ümidim
Kader ah kader
Bir set çekti
Çarmıha gerildi yüreğim

Yanarım kendi akşamımda
Kor kor alev alev
Özleminle baş başa
Ağlarım koyu karanlıklarda
İçten sessizce
Hasretinle baş başa

Güzeli güzel adına her şeyi
Sana adıyorum her şeyim
Bana acılar kalsın
Ben kıyametimi beklerim

Of of
Gitti,gittin,gittik
Bir yaprak misali
Savrulduk Iodosla
Ve
Aşkımızı urgan yapıp
Geçirdik ilmiği boğazımıza

(Vuruldu sandalyeye tekme
Kıydılar aşkımıza)

Ömer Sevim

Olmuyor

Olmuyor...
Tam bitti derken yeniden başlıyor en başından
Yine sayıklar oluyor hatıralar
Olmadığın bir yerde üşüyor yürek
Her yerde seni arar bakışlarım,
Dokunamıyorum kimsenin gözlerine
Dinliyorum her rüzgarın sesini
ama duyamıyorum seni hiçbir esişte
Olmuyor...
Kalbimin çığlıklarını tutuklayamıyorum
Bastıramıyorum hiçbir isyanımı
İçimden bir kopuş var
Bir kaçan var bin firari
Dağlarına sığınmış ruhumun sakini
Olmuyor...
Sensiz bir yaşamın anlamı anlamsız
Yeri dolmuyor gülüşünün
Beden aciz can tetikte
Peşine düşmüş yalın ayak yüreğim
Sana koşar kanayan yaralarla
Gözlerine susayan dudaklarıyla
Olmuyor...
Boşalır ruhumun tüm sokakları
Sana dönerler zamansız bir göç furyasında
Geri kalan bir yığın anılar enkazı
Altında ezilmiş umuda dair son kırıntılar
Olmuyor...
Yasa boğulmuş tüm kelimeler
Tesseli vermiyor hiçbir mavilik
Göçen ler uğramıyor bir daha
Yaşadığıma dair kanıt yok
acılarım şahittir
Geriye bir Adım kalmış
Göçüşüme bir adım...

Ömer Sevim

Ortaköy'de

Bir akşam üstüdür
Güneş dalarken Marmara'nın bağına
Ben seni bekliyorum
Martılarla konuşarak
ve
Coştı birden martılar
Dalgalar serserileşti heyecandan
Sen gelmiştin
kapamıştın gözlerimi
Ben farkına varmadan
Sen çekince ellerini gözlerimden
Sen vardın karşımda
Kalbim küt küt
Ben
heyecandan lal
Kemkümler içinde bir hal

İçimde bir heyecan
Kalbimde bir heyezan
Konuşamadım
Daldım gözlerinin derinliğine
Ortaköy sahilinde

Düüt diye bir vapurun sesi
Yıktı tüm hayallerimi
İrkildi tüm benliğim
Ve
Ben uyanmışım
Soğuk yatağımda yalnızım ve sensiz
Sessiz sessiz ağlıyorum

Ömer Sevim

Ölüm

Ruhul kabz meleği randevu almaz
Aniden zamansız geliverir
O da elçidir elçiye zeval olmaz
Görevinde sadıktır salise şaşırılmaz

Ölüm yokluk değildir
İlahi adaletin tecellisidir
Ölüm ebediyete açılan kapı
Kainatı yaratanın mucizesidir

Ölüm bazen ulaşılmaz kadar uzak
Çarpan kalp kadar yakındır bazen
Bir çocuk gibi sevindirir bazen ölüm
Bazende ağıtların sesi semada yankılanır

Ölümden kaçış yoktur asla
Zamanla döner dolaşır
Gözler önünde hep aynı fasıla

Ömer Sevim

Özleniliyorsun

Güneş batmak üzere
Ufuk kıpkızıl bi renk
Bir gün daha yaklaştım ecele
Şenin haberini aldığımda
Ölüm haberini aldığımda
Bedenimden bir parça koptu
Ağlayamadım
Hiçkırıklar düğümlendi boğazımda
Sen sanmaki unutulacaksın be dostum
Sana söz
Yürekte olacaksın
Kalpte taşınacaksın
Her gün, her yerde ve
Her daima

(bir dostun ardından)

Ömer Sevim

Reng-i Şimal

Yüzünü görmediğim güzel insanın
Yüreği denizlerden ummandır
Yusuf'çuk kuşu gibi şen şakrak
Kalbi yunuslara limandır

Yüzünü görmediğim güzel insanın
Düştüğü yol yol-u deryadır
O kadar hoş derki dua'dan sonra amin
İnşallah mekanı cennet'ül âladır

Yüzünü görmediğim güzel insanın
Gözlerinden süzülen tuannadır
Gülümseyerek çeker kahrını dünyanın
Sevda bahçesinde gül'ü reyhandır

Yüzünü görmediğim güzel insanın
Gözyaşları Kerbelaya ab-ı hayattır
Soğuk bir şubat gecesinin karanlığında
Tebessümü geceye reng-i şimaldir..

Ömer Sevim

Reşko'nun Kızına

Merhaba Peri
Senki dikenler arasında bir çiçek
Savur göklere bir çocuğun tebessümüyle
Hayatın sana verdiği derdi kederi

Gül Peri
Hayatın çirkefliğine inat
Öyle mutlu ol öyle gülki
Mutluluğun Sümbül dağından yankılansın
Sarsın tüm alemi

Şev Peri
Öyle bir sevki yürekten
Selam dursun sana ağaçlar
Bülbüller şakıyasın
Çiçekler raks etsin sevginin gölgesinde

Ey peri
Kofisiyle poşisiyle dağ kızısın
Sen zap gibi hür ve mesut
Berçelan yaylasının berivanısın

Ey peri
Şen reşko dağısın
Ümmü reşkoda açan kardelen
Bir dileğim var yaratandan
Mutlu olun ebediyyen

Ey peri
Uzak olsun senden acılar ve hüznler
Derdi kederi tasayı ben satın aldım
Sana yürekten sevgiler..

Ömer Sevim

Sabahın 3'ü

İki odalı evimin balkonunda
Dolunayı seyrediyorum sabahın 3'ünde
Ruhum sanki falakaya yatırılmış
Bir sıkındırı dolaşır yüreğimde

Uykum kaçmış sabahın 3'ü
Gözlerim uykusuzluktan kan çanağı
Alnımda soğuk soğuk ter
Bir sıkıntıdır dolaşır yüreğimde

(25-07-2002 saat 03:15)

Ömer Sevim

Savaş

Savaş...
Öyle bir kelimeki
Bedenleri parça parça eder
Kolları koparır çolak eder
Bacakları koparır sakat eder
Babaları öldürür
Anaları dul eder

Savaş...
Öyle bir kelimeki
Adı duyulunca
İnsanları korku sarar
Dua için kıpırdanır dudaklar
Ya Rabbi
Yavrumu bana bağışla diye
Gözyaşı döker analar
Kocamı yavruma bağışla der
Yeni evlenmiş taze gelinler
Ya Rabbi
O günleri bir daha gösterme der
Gün görmüş ihtiyar dedeler

Savaş ama
Çocukları yetim bırakmak için değil
Savaş ama
Anaları gözünü yaşlı bırakmak için değil
Savaş ama
Taze gelinleri dul bırakmak için değil
Savaş...
Yüreğinle savaş
Hayatta mücadeleyle savaş
Ekmek paran için savaş
Kısacası
Ayakta kalmak için
Yaşamla savaş...

Ömer Sevim

Sen Ağlama

Sen ağlama meleğim
Sen ağlarsan
Saklanır kirpiklerin arkasına gözler
Ve
Tebessümler terk eder yüzleri
Sen ağlarsan gülüm
Yüreğim ağlar

Sen ağlama gültanem
sen ağlarsan
Açılmaz sevda bahçesinde güller
Ve
Ötmez olur güle sevdalı bülbüller
Sen ağlarsan birtanem
Gök kubbe ağlar

Sen ağlama cananım
Sen ağlarsan
Samanyolu yol göstemez kervana
Ve
Güneş saklanır bulutların arkasına
Sen ağlarsan ceylanım
Uzaklarda can ağlar

Sen ağlama gülüm
Sen ağlarsan
Tuannalar utanır Cennet'e düşmeye
Ve
Utanır tuannalar gözyaşına karışmaya
Sen ağlarsan bebeğim
Utanır gülmeye cennet ağlar

Sen ağlama kardelenim
Sen ağlarsan
Kasırga olur çöl meltemleri
Ve
dağlar yol vermez Ferhatlara
Sen ağlarsan leyl-lerdeki düşüm
Çölde Leylayı arayan mecnunda ağlar

Sen ağlama aşkım
Sen ağlarsan
Saatler gün olur günler hafta
Ve
Yüreğim can cekişir dar ağaçta
Sen ağlarsan ömrüm
Ömrünü sana adayan maşukta ağlar

Sen ağlama yaşamım
Sen ağlarsan
Yaşam terk edecek beni
Ve

Sönecek bir bir umutlarım
Sen ağlarsan hayatım
Peşimden ayrılmayan gölgede ağlar

Sen ağlama sevdam
Sen ağlarsan
Sararmaz buğday başakları
Ve
Unutulur karasevda aşıkları
Sen ağlarsan sevdalım
Unutmaki sevdalılarda ağlar

Sen ağlama karagözlüm
Sen ağlarsan
Hırçınlaşır Karadeniz
Ve
Serserice carpar kayalıklara
Sen ağlarsan miniğim
Sahile vuran dalgalarda ağlar

Sen ağlama sevgilim
Sen ağlarsan
Gözyaşların hancer olup saplanır kalbime
Ve
Gömülür bedenim hazırlanmış kabrime
Sen ağlarsan bilki cantanem gültanem
Sen ağlarsan
Kainat ağlar kıyamet kopar

Sen ağlama cananım
Sen ağlama ömrüm
Sen ağlama
Ben dökerim gözyaşları senin yerine.

Ömer Sevim

Sen Bir Şiirsin

Sen sevgi dolu birisin
Sen sevgiden anlayan
Mısralarla sevgiyi ifade eden
Bıkmadan okuyacağım bir şiirsin sen
Sen öyle bir şiirsin ki
Her harfi sevgi kokan
Her kelimesi seni bana yaklaştıran
Her mısrası kini, nefreti boğan
Sevgi dolu bir şiirsin

Seni şiire benzetiyorum
nedenmi?
Nisan yağmuru gibidir şiir
Hani nisan yağmuru yağınca
İnsanlar hep ıslanmak ister altında
Bir birini sevenler
Hasretle beklerler nisan yağmurunu
El ele sevgiyle dolaşmak için
Birbirlerine sevgilerini ifade etmek için
Belkide...
Yeni bir hayat adım atarlar
nisan yağmurunun altında
İşte senin varlığın
Benim için nisan yağmuru sanki
Sayende yeni bir hayatımı başlıyor
yoksa yenidenmi doğdum
bilemiyorum.
sadece
Beni hayata bağladığın için
Yüreğimin derinliklerinden sıcak bir teşekkür
gurbet elde saadetler diliyorum..

(Umudunu her daim diri tut uzaklardaki dost)

Ömer Sevim

Sen ve Sen

Sen: can içinde canan
Sen: yüreğimde bir heyecan
Sen: bir ırmak gönlüme akan
Sen: bir buse yanağıma konan

Ben: cananı içinde taşıyan can
Ben: aşk rüzgarına kapılmış yaprak
Ben: soğuk kış gecelerinde yalnız
Ben: bazen kederli bazen gamsız

Sen: gecenin rengini resminle süsleyen
Sen: aşığı aşka getirip mecnun eden
Sen: divane gönülleri sultan eden
Sen: yağın yağmur, toprağın susuzluğunu gideren

Ben: izlerimi soruşturan avare
Ben: sevdanın içinde aşık divane
Ben: isyankar ruhun resmi
Ben: aşk denizinin çürük sandalı naçizane

Sen: burçak tarlasının sapsarı başağı
Sen: karanlık gecelerin dolunayı
Sen: şafağı mutlu eden tanyeri
Sen: alıp savurursun yüreğimdeki derdi, tasayı, kederi

Ben: sevginle mayalanan hamur
Ben: üflenerek ruh verilen bir çamur
Ben: gözleri aşkından mahmur
Ben: kalbindeki nokta

Sen: beşikteki bebeğin gülümsemesi
Sen: cennetler içinde hurilerin efendisi
Sen: iliklerimi ısıtan sevda güneşi
Sen: yaşama sevincim hayatımın nefesi

Ben:
Ben:

Artık ben yokum sen varsın
Ben ile başlayan kelime tükendi bende
Sen girdin yüreğime
Sana verdim ne varsa bende

Sen: semanın enginliğinde kayan yıldız
Sen: sevda yolu kayıplarına oldun klavuz
Sen: yunuslara kucak açan bir deniz
Sen: üstüme sevgi yağdıran bulutsun şüphesiz

Sen: samyeli, sıcak çöllerde esen serin meltem
Sen: yaralı yüreğime olmuşsun merhem
Sen: üstünde yaşadığım hayat gezegenim
Sen: pencerem kenarındaki masum yüzlü kumrum

Artık ben yokum sen varsın
Ben ile başlayan kelime tükendi bende
Sen girdin yüreğime
Sana verdim ne varsa bende.

Ömer Sevim

Sen(sizlik)

Köze koymuşum
Dibi bahtım gibi kara çaydanlığımı
Yine sensiz içiyorum
Zehir zemberek katran çayımı.

Ömer Sevim

Seni Yazmak

Ve
Dedimki kendi kendime

Seni yazmak aşka dalmaktır
Ve
Sana yazmak
Aşkın hamuruyla yoğrulmaktır

Ömer Sevim

Sensiz Bir Bayram

Bu gün arefe
Yarın yine sensiz bir bayram
Yine hatırlanacaksın ebedi ikametgahında
Gözlerden yaşlar usul usul akacak
Yürekler sessiz sessiz ağlayacak
Hıçkırıklar kalplerde boğulacak

Bu gün arefe
Yarın yine yine eski bayramlar hatırlanacak
Beraber arşınlanan yollar
Kapı kapı dolaşılan evler
Bayram sofralarındaki o neşeler hatırlanacak
Buruk bir gülümseme saracak tüm benliğimizi
Sen yoksun aramızda
Hüzünleneceğiz
Bu gün arefe
Yarın yine sensiz bir bayram.

(intikamın ne zaman dınecek ey dicle)

Ömer Sevim

Sevgi(liler) günü(ya)

Bu gün sevgililer günü ya
Hadi bu gün
Daha çok hatırlayalım o en yüce sevgiliyi
Açalım ellerimizi af dileyelim
Geçmiş ve gelecek günahlarımız için
Bu gün sevgililer günü ya

Bu gün sevgililer günü ya
Doyuralım bir fakiri
Bir yetimin başını okşayalım
Bit muhtaca yardım edelim
O yüce sevgilinin hatırına
Bu gün sevgililer günü ya

Bu gün sevgililer günü ya
Herkes sevgilisine koşar
Elinde kendince aldığı bir hediyeyle
Bizde koşalım
O en yüce sevgiliye
Ellerimizi açarak dilenelim bu gün
Rahmetini merhametini
Bu gün sevgililer günü ya

Bu gün sevgililer günü ya
Hatırlayalım o en yüce sevgiliyi
Bu gün yarın ve her daima..

14 sevgililer günü 2007

Ömer Sevim

Söyle....

Kaç kurşun yetiyor ki yiğidin ölümüne
Söyle...
Yırtılacak kaç sayfası kalmış ömrün
Kaç kelime kalmış ki söylenmedik
Ya da söyleyen kalmış mı kendisine

Hep arkasından yürüdük hayatın
Vuruşlarımız ise hep arkadan
Nuh'un tufanına benziyorsa hayat
Söyle...
Kaç talihli binebildi gemine
Ya da Kaç damla su girebildi sefine

Ayrılık olmasaydı yorulmazdı kalemler
Yiğidin siyah saçı beklide ağarmazdı
Ya sulu sepken yağın yağmurda olmasaydı
Bulur muydu şairler sevdanın karasını
Sürer miydi ağaçlar yeşilin kınasını...

Ömer Sevim

Su Diye

SU'DİYE

Su diye
İnlerken yüreğim vahalarda
Yağmur olup
Yağdın yüreğime
Gecelerin tenhasında
Yıkadın hüznlerimi
Gözlerinden akan
Bir tebessüm deryasında.

Ey gecmişin acılarıyla pişen
Nadide çiçek
Yüreğin
Bir kelebek gibi kondu
Yüreğimdeki çiçeğe
Kıyamadım
Koparamadım
Papatyanın yapraklarını
Seviyor dedim hep
El vermedi yüreğim
Sevmiyor demeye.

Hani sana can demiştim ya
Yüreğim canan dedi
Meşale oldun yüreğimin orta yerine
Sırrım içindeki
Sır oldun.

Mavi gölün mor lüferi
Senle
Bir başka alemde bu yürek
Sen girdinya yüreğime
Savurdu derdi kederi
Bir çocuk gibi
Şen şakrak bu yürek

Ve sen
Ey uzaktaki çiçek
Unutma
Solmaya başladığında
Gözyaşlarım yetişecek
İmdatına....

Ömer Sevim

Umutsuzum

Bu akşam yine hüznün çöktü geceme
Efkarlandım hiç çare bulmadım derdime
Süzüldü dertli dertli gözyaşlarım
Eyvahladım ve ağladım boşa geçen gençliğime

Bu akşam yine hüznün çöktü geceme
Yaşla dolan gözlerim daldı mazime
Sevgi, saygı, güzellik tohumları yerine
Şimdi kin, nefret tohumları ektim yüreğime

Oysa
Eskiden güler gülücükler satardım
Hüznün dolu geceleri bir kenara atardım
Kapkaranlık geceyi sevgi mumumla yakardım
Bitti eridi sevgi mumum
Karanlıkta yapayalnız kaldım

Oysa
Eskiden sevgi dağıtır aşkı anlatırdım
Sevgi ile yatar aşkla uyanırdım her sabah
Oysa
Şimdi o eski ben yokum
Şimdi ben kinle yatar
Nefretle uyanırım her sabah

Ömer Sevim

Uzak şehrin güzel insanına

“Uzak şehrin güzel insanına”

Hüzün deryasında dolaşsa yüreğin
Kapat gözlerini
Salıver yüreğini maviliklere
Bir dilim simit at
Şehrinin martılarına
Ve sen
Uzak şehrin güzel kızı
Dertlere inat
Bir kahkaha savur
Karışsın martıların çığlıklarına

Uzak şehrin güzel kızı
Kalbinin nehrinden
Ne acılar aktı
Kim bilir
Yüreğinde
Hüzünden göller
Sen ise acılara inat
Tebessüm ettin hep
Ve sen
Uzak şehrin güzel kızı
Mor lüferler ektin
Yüreğindeki hüzün göllerine

Uzak şehrin güzel kızı
Nisan yağmuru oldun
Yağdın
İki fidan üstüne
Geçmişin izlerini sildin
Rüzgar oldun
Savurdun uzaklara dertleri
Ve sen
Uzak şehrin güzel kızı
Acımasız hayata inat
Sevgiyi.şefkati.merhameti
Ektin yüreğine

Uzak şehrin güzel kızı
Gözlerin
Saklandığında kapaklarının ardına
Günler sulasın seni
Mutluluk kevser'iyle

Ve
Açtığında gözlerini
Bir gül bahçesinin ortasında
Dertlerden arınmış olarak
Bul kendini...

Uzak şehrin güzel kızı
Med-Cezir halindeki yureğine
Açtım ellerimi
Gecenin ve gündüzün efendisine
Sukunet diliyorum
Mutluluk diliyorum
Toparlanmaya başlayan yüreğine

“Ve tan yeri ağarırken
Bir günaydın savurdum
Şafak vaktinin meltemine”

Ömer Sevim

Üryan

Gözlerim ufuk çizgisinde
Üryan olmuş düşüncelerim
Levh-i mahfuzda çizilmiş kaderim
"ben masumum"

Ömer Sevim

Üstad(2)

Ümitsizlerin feryadına koşarsın yüreğinle
Dertlilere derman olursun sözlerinle
Yüzlere hoş bir tebessüm olursun sözlerinle

İyiki varsın
İyiki tanımışım seni üstad

Kalemim seni yazıyor diye parmaklarımla dansta
Beyaz kağıt seni ona çiziyorum diye
Sevinçten nara atmakta

yiki varsın
İyiki tanımışım seni üstad

Can gözü değildi gönül gözüydü gören
Seni görmedi gözler yürekti seni seven
Yüreğe seni sevdiren sevsin seni ebediyyen

yiki varsın
İyiki tanımışım seni üstad

Ömer Sevim

Üstadım

ÜSTADIM

Bu sabah
Hüzün yağdırdı üstüme bulutlar
Ve
Arındırdı beni iliklerime kadar
Aldı
Götürdü tüm hüznlerimi sonsuza kadar

Hüzünler terk ederken beni
Buluştuk ilhamla yedi rengin altında
Şözleştik akşam için
Üstadımı anacaktık yıldızlar altında

Ve işte
Akşam oldu yıldızlar dizi dizi
Üstadı konuşuyoruz ilhamla
Yıldızlar altında
Aydınlandı gökyüzü yıldızlar melul oldu
Anladımki
Üstadımın yüreğide burada

Yaz sevgili kalemim
Bu akşam başka bir aşkla yaz
Üstadımın yüreğidir misafirim
Öyle bir aşkla yazki
Parmaklarımla nikahınızı kıyayım
Sevgili kalemim

Öyle müstesna insan öyle güzelki üstadım
Yüreği yusufcuktur yüreği kelebek
Güllerin içinde gonca güldür üstadım
Sözleri baldır tebessümü şerbet

Ellerim açılırken gecenin sahibine
Adın süzülür dudaklardan üstadım
Güzlerim dalınca hülyalar alemine
Cenenetül alada güle konmuş
Bülbülsün üstadım

Kalu beladan sevmiş yüreğim yüreğini
Yüreğin sabırla kalaylansın üstadım
Sana gelmeye çalışan hüzn seslerini
Rabbim
O sesleri beyitlere çevirsin üstadım

Kalbini sarmaya çalışırsa zamane şeytanları
Rabbim şihapları yollasın üstadım
İlham terk etmeye çalışırken beni
Kayan yıldızla selamlar yolladım
Üstadım

Ömer Sevim

Wilam

Bir dost yüreğinin
Dosta olan özleminin adıdır Wilam
Gece soğuk yatağıma uzandığında
Sımsıcak bir hayalin adıdır Wilam

Gözümde ışıldayan damlasın sen
Varlığını kucaklayan beşiğim Wilam
Kızkalesi'nde sen hayallere dalarken
Kızkulesi'nde hayallerine yorgan olurum Wilam

Meşalesin tam kalbimin ortasında
Dostluğun meşalemin aydınlığıdır Wilam
Şen sırrım içindeki sırsın
Ömrümdeki ömrün anlamısın Wilam

Bir akşam üstü Moda sahilinde otururken
Ruhumu okşayan dalgasın Wilam
Marmara'yı seviyorum..nedenmi?
Araya Ege girsede Akdeniz'le buluşuyor Wilam

Yüreğim kerbela oldu özleminle
Yağmur gibi yağ yüreğime Wilam
Kaf dağının ardındaki zümrüt olsan
Anka kuşu olup yine sana gelirim Wilam

Seni çok özledim kardeşim,dostum,sırdaşım
Şairin sözüyle avunuyorum Wilam
Ne demiş şair biliyormusun
'Özlemekte güzelmiş sevmek kadar' Wilam

Ömer Sevim

Yağmur'a Tutsak(1)

Kapalıdır kederlere kalbimin kapısı
Saldırısın dertler,gamlar,üzüntüler
Kalbim yalnız ona tutsak
Şimşekler aydınlatırken zifiri karanlığı
Yapayalnız dar bir sokakta
Bedenim yağmura tutsak

Yalnızım bir sokak ortasında
İliklerime işleyen bir yağmur altında
Yardım dilendi gözlerim cılız lambadan
Ve
Bir anda sen
Koştum serapmış ağladım
Yüreğim gözümdeki yağmura tutsak

Cırpınıyor delice deniz
Bulutlarda sessizce süzülen bir yağmur
Sildi kumsaldaki izlerini sessizce
Ben kumsala tutsak
Kumsal yağmura tutsak

Artık kalmadı eski sevdalar
Ne mecnunlar nede leylalar
Leyl'lerde hüznü artık yıldızlar
Çöl sessiz çöl hüznü çöl kederli
Şimdi çöl yağmura tutsak

Ey ferhat ey şirin
Kalkında solmuş sevdaları diriltin
Elif olun aşın dağları bükülmeyin
Korkutsada bulutların karanlığı
Bilinki
Bulut yağmura tutsak

Ömer Sevim

Yağmur'a Tutsak(2)

Gelişin güneş oldu ısıttı içimi
Aldın savurdun uzaklara tüm dertlerimi
Ben minnacık yüreğinde buldum kendimi
Sanki melekler kalemle çizmiş güzelliğini

Adını yağmur koydum
Rahmet olup yağ diye
Yağmura tutsak oldum
Taşdım dokuz ay on gün diye

Gelmenle yeşerdi
Kupkuru dünyam benim
Ağlamanla güldüm ben
Hoş geldin canım benim

Adını yağmur koydum
Rahmet olup yağ diye
Yağmura tutsak oldum
Yüreğime ak diye

Gözlerinle konuşur ağzınla ağlarsın
Ağlamanla yüreğimi dağlarsın
Gelmenle dertlerime can'rubasın
Gül bahçemde sen bülbül'ü şeydasın

Adını yağmur koydum
Rahmet olup yağ diye
Yağmura tutsak oldum
Bedenimden can diye

Mini minnacıktır pamuk ellerin
Kalbime huzur verdi o masum gözlerin
Hele o uykudaki gülmelerin
Tebessüm eder meleklerle derin derin

Adını yağmur koydum
Rahmet olup yağ diye
Yağmura tutsak oldum
Kanımdan kan diye

Ömer Sevim

Yağmur'a Tutsak(3)

Yağmurum
Seni yazmaya kıyamıyor kalem
Kıyamıyor dudaklarım seni öpmeye
Gözlerimden sakınırım seni
Tutsak ettin beni kendine
Ne olur hiç salma beni

Ömer Sevim

Yağmur'a Tutsak(4)

(Bu gece

Eller dillere tutsak
Benimde dilim
Yağmur'a tutsak)

Kutlu bir günün akşamındayım
Ellerim kâinatın hükümrânına açık
Dua dua dilenir dilim
Meleklerde duada
Yağmur için elleri açık

Allah'ım
Senki yoktan var edensin
Kurumuş toprağa yağmurla can verensin
Gülleri diken ile sevdirensin
Yağmur'un yolunu gül eyle

Allah'ım
Sen rahmetinle merhamet et
Sevginle dolsun kalbi yok olsun nefret
Yalnız kaldığında sen onu gözet
Yağmur'un bahtını sen açık et

Allah'ım
İki cihan serverinin hürmetine
Meleklerin secdeye vardığı Adem hürmetine
O kutlu kitabın yüzü suyu hürmetine
Sen Yağmur'u sal cennetine

Allah'ım
Asasıyla kızıl deniz de yol açan
Dolunayı kudretinle iki ye yaran
Sellerde sularda gemisiyle yol alan
Habiplerinin hatırına
Sen Yağmur'u hep mutlu eyle

Ömer Sevim

Yağmur'a Tutsak(5)

(Ellerin yağmur'un ellerinde
benim ise ellerim
kaleme tutsak
kalemim ise hala esarete
kalemim yağmur'a tutsak)

Yağmur'um
Kalbimde parlayan sabahım oldun
Matemimde, güldüren sevincim oldun
Karanlık gecelerime dolunay
Düşlerime rüya oldun

Yağmur'um
İçimde sedası yankılanan şarkım oldun
Heyecanla beklediğim yarınım
Doğuşunla sen benim sultanım oldun

Ömer Sevim

Yağmur'a Tutsak(6)

Yağmurlar yağıyor semadan
Gök bağırını açmış
Yağmur geldi dünyaya
Sevinçten gök ağlamış

Yağmurlar yağıyor semadan
Toprak yağmura muhtacmış
Yağmur geldi dünyaya
Melekler ona kucak açmış

Yağmurlar yağıyor semadan
Güvercinler saçaklara saklanmış
Yağmur geldi dünyaya
Şimşekler ahenkle raksa kalkmış

Yağmurlar yağıyor semadan
Ağaçlarda dallar tomurcuklanmış
Yağmur geldi dünyaya
Tomurcuklar aşka gelip çiçek açmış

Yağmurlar yağıyor semadan
Ruhları kederden arındıracakmış
Yağmur geldi dünyaya
Elif Yağmur'a tutsakmış

Ömer Sevim

Yağmur'a Tutsak(7)

İşte yine hava puslu
Bir cumartesi günün akşamında
Tutsaklık başlayacak yine
Gönlümün dergahında

Her bulutlu günün akşamında
Hep seni yazacağım
Yağmasada yağmur tozlu sokaklara
Ben hep Yağmur'a tutsak kalacağım

Ömer Sevim

Yağmur'a Tutsak(8)

Kim derdiki güneşli bir havada
Yağmur'a Tutsak olacağımı

Bu gün seni aldım elime
Cennet kokulu Yağmur
Lal oldu dilim güzelliğine
Masum bakışlı Yağmur

Uzattın elini yanaklarıma
Yanaklarım gül açtı Yağmur
Öyle bir gülücük savurdunki
Yüreğim kelebek olup havalandı Yağmur

Beyaz örtünün içinde bembeyaz yüzün
Nur olup etrafı aydınlattı Yağmur
Güneş aydınlığından el pençe durdu
Bulutların arkasına saklandı Yağmur

Ömer Sevim

Yalnızım

Yalnızım yapayalnız evimden uzakta
Binbir düşünce toplanıyor kafamda
Beynim uğulduyor gözlerim kararmakta
Yalnızım bir gece vakti evimden uzakta
(16-11-2001 dağçatı/Sason)

Ömer Sevim

Yalnızlık

“ KUTLU BİR GÜNÜN AKŞAMINDAYIM”

1. Perde

İşte yine bir Cuma gecesi
Yalnızım uykum bile terki diyar
Fincanımdan çıkan çayın kokusu
Boram, boram yalnızlık kokar

Saat gece yarısı
Takvimin değişmesine beş var
Bu sevgisiz dünyada yaşamın anlamı ne
Acaba
Ölüme kaç var

Devirdim cumanın gecesini
Saat cumayı geçti
Takvim cumartesiye gösterir
Hala yalnızım
Yalnızlık güzel yalnızlık çirkin
Yalnızlık sevinç yalnızlık hüzün
Yalnızlık başa bela
Ben
Yalnızlığın başına bela

Hatırlıyorum da
Çemenler gibi gülümseyen bir kalbim vardı
Umutlarım arzularım vardı hayata dair
Umut umutsuzluk oldu
Sevgi
Kaf dağının arkasında
Hayallerim uçup gitti
Bu hayat fırtınasında

İşte sevdiğim an
Güneş doğuyor yavaş, yavaş
Yalnızlığımı yarararak
Ve gecenin galibi
Yine ben
Ben güneşe baktım güneş bana
Tebessümle birbirimize selam vererek

2.perde

Uykum hala firari
Otuz altı saat oldu
Ne o arar beni nede ben onu
Yalnızlık bu akşamda misafirim oldu

Arıyorum
Gecenin karanlığında kendimi
Bazen bir çocuğun ağlamasında
Bir karıncanın sessiz yürüyüşünde bazen

Yâda
Bir fırtınanın esişinde arıyorum benliğimi
Hala yokum
Yürüyorum bilinmeze
Bineğim toprak
Yoldaşım yalnızlık
Ve rehberim
Kader
İçimde kor bir ateş
Yüreğimi hep dağlıyor
Haykırışlarım arşa dayandı
Ben duyan kimse yok

Ey kalbim
Bir senden kaçışım yok bu akşam
Sensin bu akşam efendim
Sensin sultanım
İstedğin gibi beni yönet

Ey kalbim
Yık bu akşam sırlarımın surlarını
Ve
Acıma bana
Yak beni
Haydi durma
Ateşime ateş kat

Bu akşam
Sevgimi verdim beni sevmeyenlere
Hani
Belki severler diye
Beni sevmeyenlerden gördüğüm tek şey
Sevgimin
Bana nefret olarak dönmesi idi

Perde kapandı
Yine yalnızlık
Bana nikahlandı...

Ömer Sevim

Yaşama Sebebim

Dur ey kalbim
Kendine gel
Tekleyip acıtma canımı
Duracaksan erkek ol
Tekleme
Birden dur

Ey yüreğim
Sana diyemem bir şey
Kıyamam sana
Seni
Yaşatan var içimde
Yoksa
Közlerde kavururdum seni

Ey benim
Uzarlarda olan oteki benim
Olmasaydın
Saplardım hanceri gecenin bağına
Sen varsın diye
Yıldızları alıyorum koynuma

Ey güneşi ondan önce gördüğüm güzel
Her doğumunda güneşi
Sana gelecek diye
Kucaklıyorum
Sıcaklığı yüreğimin sıcaklığını
Dindirir diye

Ey uzak kentin ceylanı
Sen varsın diye yaşamak güzel
Yersiz zamansız mekansız
Bazende
Ölmek güzel be...

Ölmek güzelde
Sebepsiz ölmek yakışır mı ki
Yaşamak için bir sebeb yoksa
Ölmeye
En büyük sebep budur belki
Ve
Benim sebebim var
Yaşamaya
Uzarlarda sebebim
Ona varmadan
Ölmek
Yakışmaz bana....

Ömer Sevim

Yazamadım

Gecenin yorgun düştüğü saatlerdeyim
Kalemimi uyandırdım senin şerefine
Son sigaramın terk edişindeyim
Çok da üzülmedim sönüp gidişine

Mum ışığında yazmak istedim seni
Kalemim terler titrek ellerimde
Kalbimden istedim kelimeleri
Seni anlatacak gücü bulamadı kendisinde

Tüti'den sormak istedim seni
Bülbülün dilinde oldun bir türkü
Saki'nin elinden istedim seni
Şiraz'ın şarabı zannettim çünkü

Ömer Sevim

Yazılmayan Şiir

Merhaba sevgili kalemim
Şiir yazmayacağım bu akşam
Bu akşam
Yazılacak bir şey gelmiyor aklıma
Seninle dertleşelim
Hele şöyle geç karşıma

Gecelerimdeki yüreğimin tercümanı
Parmaklarımla nikaahlı sevgili kalemim
Sen bana
Yazdığın sevdaları anlat
Ben sana
Alev alev yanan kalbi anlatayım
Sen bana
Mürekkebine karışmış gözyaşlarını anlat
Ben sana
O gözyaşlarının sebebi vefasızları anlatayım
Sen bana
Seni satan şerefsizleri anlat
Ben sana
Beni sırtımdan vuranları anlatayım

Aslına bakarsan sevgili kalemim
Ne sen yazmakla bitirebilirsin
Ne ben anlatmakla

Dedim ya
Şiir yazmayacağım bu akşam
Yazılacak bir şey gelmiyor aklıma

En iyisi
Bir çay demleyelim tabiri caizse tavşan kanı
Eritelim içinde
Vefasızları, vicdansızları
Beni sırtımdan vurup
Seni satanları...

Ömer Sevim

Yazmaya Kıyamadım Seni

Elimde kalem
Gözlerim bembeyaz kağıda mihlanmış
Sen diye başlayan bir şiir yazacağım ya
Sen geliyorsun aklıma
Titriyor ellerim
Kıyamıyorum sana
Seni kalbimden çıkarıp beyaz kağıda yazmaya
Çünkü sen
Zemheri ayaz gecelerde
Soğuktan üşüyen yüreğimi
Alev alev ısıtan sevda ateşimsin

Eğer yazsaydım beyaz kağıda seni
Öyle bir anlatacaktım ki
Utancından
Kalem yazamaz olur
Bembeyaz kağıt alev alev yanar
Kül olurdu bu sevginin büyüklüğüne
Seni öyle bir sevdiğimi
Sana öyle bir saygı duyduğumu anlatacaktım ki
Kelimeler seni ifadede zorlanır
Cümleler seni anlatamadıkları için
Kahr olup akar giderdi
Beyaz sayfanın derinliklerine

Eğer yaza bilseydim sen diye şiiri
Sen derdim yine dalardım
Sen geçtin ya mısraların arasında
Yine daldım yine kıyamadım
Seni yüreğimden çıkarıp
Beyaz sayfaya yazmaya....

Ömer Sevim

Yoksunuz Dostlar

Bu akşam yine yoksunuz
Dolaşıyorum karanlığın hakim olduğu sokaklarda
Ellerim cebimde boynum bükük
Ağzımda ise
Süngerine kadar yanmış bir sigara

Ömer Sevim

Yüreği Kocaman İnsan'a

Abla-sı ab-ı hayat
Çatlamış topraklara candır
Ö çiçekler içinde
Kokusu yüreğe sinen gül-ü reyhandır

Bir gülüşü varkı içten
Sıcacık deli dolu ve yürekten
Bir bebeğin tebessümüdür tebessümü
Uykuda meleklerle gülerken

Çıkarken evden sabahları
Şevginle yumuşatırsın taş kaldırımları
Bir buket sevgi olur
Kıskandırırısın yüreği nefret dolu insanları

Bazen sıkıntı sararken seni
Düşersin gama yersin kendini
Birden dalar ve tebessüm edersin
Ve dersin
Hayat üzmeğe değmez kendini

Ablası ablaların hası
Gül hep gül her zaman gül
Unutma ağlarsan bir gün
Gözlerinden süzülen yaş değil
TUANNA'dır.

Ömer Sevim

Yüregim Bağdat

Uçak seslerine karışıyor ninniler
Tank paletlerinin gıcirtısına
Feryatlar karışıyor
Yanıyor yüregim
Bombalar patlıyor yüregimde
Yüregim Bağdat

Gözlerimin önünden gitmiyor
Narkozsuz bıçak altına giren anneler
Kaçırıyorum gözlerimi
Utaniyorum başı sargılı çocuktan
Gözlerim isyan gözlerim nefret
Gözlerim Bağdat

Sam yelleri esmez oldu
Sussuz Kerbela çölleri kanla doldu
Bedenim ruhumu taşıyamaz oldu
Bedenim Kerbela çöllerinde yalnız
Bedenim paramparça
Bedenim Bağdat...

Ömer Sevim

Zaman

Zaman su gibi akıp gidiyor fark ettirmeden
Bir bakarsın eskimiş tüm fotoğraflar
Sonra dün gibi hatırlıyorum dersin
Ve dalıp gidersin, yolculuk başlar...

Çocukluğun gelir aklına o an,
Bir zamanlar bende çocukmuşum diye geçirirsin içinden
İçin sızlar...
İlk anılarını misafir edersin, nemlenir gözlerin ıslanır yanaklar
Ve özlürsün en sevimsiz günlerini bile,
Bu değil midir aslında anlaşılmaz olan
Gençliğin gelir aklına ve aynadaki arkadaşın, hani ilk defa ona açmıştın ya yüreğini, aşk
dedikleri bu olsa gerek! Demiştin kendi kendine,
Zamansız çarpan kalbini saklamıştın,
Kimseye anlatamamıştın yazın sıcağında titreyen ellerini,
Kimse İnanmamıştı üşüdüğüne kim bilebilirdi ki içinde kopan fırtınaları
Şimdi pişmanmısın o iki kelimeyi söylemediğine,
Ne yapıyordur diye soruyorsun şimdi
Susuyorsun
Ardından için sızlar...
Ve evlenirsin çocukların olur, büyütürsün uçuşlarını seyredersin belki el sallarsın
arkalarından
Bir bakarsın büyüyen sensin yaşlanan sen
Saçların beyazlanmış yüzündeki çizgiler seni senden almış,
Aynadaki arkadaşın tanıyamaz olmuş seni
Bir zamanlar bende gençtim dersin, ama şimdi yaşlandım...
Yapamadıkların gelir aklına bir ah çekersin,
Ardından için sızlar...
Boğazında düğümlenir tüm keşkelerin
Ve yalnızlık yetişir imdadına, bölüşürsün yediğin ekmeği içtiğin suyu
Bir sen kalırsın birde eskimiş fotoğraflar
Ve sizi buluşturan yalnızlık,
Aralarsın perdeni bazen,
Acaba zamanı geldimi diye bakarsın boş sokaklara ve ölümü düşünürsün, ötesini,
korkuların bir gölge gibi çöker bedenine
Orada seni bekleyenleri toprağın seni çağırdığını duyar gibi olursun
Urperirsin avuçların açılır bir dua edersin
Sonra bumuydu dersin...
Gittikten sonra ardımdan bırakacağım sadece eskimiş fotoğralarımı?
Acırsın haline ama nafile
O gün sende gidersin yalnızlığında
Geriye kalır eskimiş fotoğraflar, bekleyecekler tozlu sandıklarda
Sıradaki gelecek...
Hayat onu da sürükleyecek
Tarifi edilemeyen yalnızlıklarla tanıştıracak...

Ömer Sevim

Zamansız Gidişinin 7.ci yılı

Sensiz geçen yedinci yılımdayım
Şensiz geçen yedi asır
Özledim seni can
Hemde hiç istemediğin kadar

Özledim gülüşünü kokunu özledim
Özledim kurban olduğum
Özledim gülüm seni
Hemde hiç istemediğin kadar

Seni kaybedince öldürdün beni gülüm
Ayrılık ölüm değil
Ayrılık öldürmekmiş
Gidişinle öldürdün beni
Ben bunu anladım

Of of
Sensiz zaman geçmiyor gülüm
Akrep durmuş yelkovan durmuş
Zaman durmuş
Ben sana akıyorum gülüm

Sensiz hayat zehir be gülüm
Her sensiz sabahta
Yudum yudum zehir içiyorum
Ve
Her sabah yeniden doğup
Akşam sensiz ölüyorum be gülüm

Keşke
Gittiğin gün benide alsaydın
Sarsaydın sıcacık kollarını bana
Ve bırakmasaydın
Ama sen
Vefasız çıktın hain çıktın
Beni sensiz bırakıp
Veda etmeden gittin

Ah can ahh canan
Özlüyorum seni her an
Yürektesin kalptesin
Her saniye her an

Artık gecenin bir vaktidir gülüm
Sensiz dalacağım hülya alemine
Sen olmayacaksın
Ve ben
Hülyalar aleminde
Sensizliğe isyan edip

Yine uyanacağım
Ve sen
Gene olmayacaksın
Bense
Sensiz sessiz sessiz
Gözyaşlarımı
Yüreğime akıtacağım..

Ömer Sevim